

כל הגט פרק שלישי גיטין

כ"ט.

עין משפט נר מצוה

לו א מיי פ"ז מהל'
גירושין ה"ד ופ"ט
הל' לה פגע עיני טושיע
א"ש פ"י קמח טע"ז לח'
לו ב מיי פ"ט שם סמג
שם טושיע שם ספיק
נא:

לח ג ד מיי שם טושיע
שם ספיק לח':

לח ב מיי פ"ד מהל'
זכיה הלכה י' סמג
עין פ"ט טושיע ח"מ סמג
רמד:

ב ו מיי פ"א מהלכות
שמיכות הלכה ד סמג
עין עד טושיע ח"מ סמג
סמג ויניד אלפס ז"מ
פ"ב ע"ה: ועוד שם פ"ג
דף פ ע"א וז"ל שם
פ"ב סמג י"ט:

בא ז מיי פ"א מהלכות
שמיכות שם סמג שם
טושיע ח"מ סמג י"ט ספיק
ד:

בב ח מיי פ"ט מהל'
גירושין הלכה ג'
סמג עין טושיע א"ש
סמג קמח ספיק מה:
בב ט מיי שם הלכה לה
טושיע שם ספיק נא:

פסקי ר"ד (המשך)

רשאים לומר לאחרים
לכתוב דמילי לא מימסרין
לשליח: מאי בינייהו איכא
בינייהו שליח מהנה פי
שארם בעל הבית לשני בני
האב כתבו שטר מתנה
לפלוגי על שדה זו לאבי
דאמר משום ביון דבעל
האב לכתב למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב
דחנן והמקבל נותן שכר
הלכך אם ירצו יאמרו
לאחרים וכתבו ולרבא
דאמר משום דמילי גינהו
מתנה מי מילי גינהו שהרי
לא מסר להם כלום ואל
יאמרו שמתנה איתן רשאין
לכתוב שהרי לא הרשם
לכתוב הבית: כפולגתא רב
אמר מתנה איה כנט
שמואל אמר הדיא כנט
וקמו להו רבא ושמואל
(אמר) [תרווייהו] בתרא
שמתא והלכתא כותיהו
הכי כתיב אמרין בפרק
התקבל אמר שמואל הלכה
כ"י יוסי דאמר מילי לא
שמואל לשליח: והם אמר
לו טול לו ממנה חפץ וכי:
א"ל כן שנה רבי אין
איתך רשאי להשאיל
אין השוכר רשאי להשכיר
ואין השוכר רשאי להשכיר
בין רבי שאלתא אלא בתוך
ימי שכירותה ורשאי
להשאיל ולהשכיר לכל מי
שירצה דלגבי דידיה
השוכר והשכיר ולא
לאחרים ור"ה ימי לשוכר
חנם אינו רשאי למסור
ישלחנו ביד אחר ולא
משום ביטולי גיטא אחני
ישלחו ביד אחר
גיטא לא בטול כל היכא
דמטי חפציו לידיה דבעל
בין ע"י שליח קמא בין ע"י
שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן
זו אפילו תניקוח של בית
רבן ודיעין אותה שאין לו
לאדם לעבור על דעתו של
בעל למסור פקדונו ביד
אחר א"ל אמר ר' יוחנן דמי
לא הוי נעשה כאומר לו אל
תגרשה אלא בבית וגירשה
בעליה אל תגרשה אלא
בימין וגירשה בשמאל פי
קסבר ר' יוחנן האי דתני
ישלחנו ביד אחר
מיטא ביטולי גיטא תניא

אבל בב"ד של ישראל ביון דגמר דיניה לקמלא מיקמלא קמלי ליה.
אע"ג דלמחר בסנהדרין (דף מ"ג): סהיה אחד רוכב על סוס
וסודרין צידו מנאלו לו זכות היה הלה מניף צבדורין מכל מקום לא
שכיח: רשב"ג אומר בין כך ובין כך לא ישרחנו ביד אחר. וזהו

דדרשין (קדושין דף מ"ה). ושלח ושלחה
מלמד שהשליח עושה שליח היינו היכא
דאין הבעל מקפיד: **ב' משום** ביון
דבע"ז. פירש צבדורסם שעליו לכתוב
את הגט ואינו רוצה שידעו רבים שאינו
יודע לכתובו והא דקאמר יכתבו וימנו.¹
אגב יכתבו נקט יתנו אי נמי על ידי
שלאמרו לאחר שיתן ירגיש צדצר
שהבעל לא כתבו ומקפיד גם על התמיכה
וא"מ מאי ביון איכא והא תנן (לעיל דף
כ"ג): האשה כותבת את גיטא אלמא אין
על הבעל לכתוב וי"ל דלעולם על
הבעל לכתוב אלא הא ק"ל משמע על
דאפילו אשה כותבת כשר דידעת
לאקנויי: **ו' וי"א** מימסרין לשליח.
ר"מ ור' יוסי פליגי לקמן צ"ל התקבל

(דף ס"ו): צבדורסם לשלשה תנו דקסבר
ר"מ דעשאן צ"ד ור' יוסי פליג דלפי'
אמר לצ"ד הגדול שצירושלים ילמדו
ויכתבו ויתנו לה אצל צבדורסם לשנים
תנו או לשלשה כתבו ותנו אפילו ר"מ
מודה דיכתבו ויתנו ולא מימסרין לשליח
דמוכח מתניתין דהתם והא דקאמר
גגמ' שלחו ליה מצי רב לשמואל אמר
לשנים כתבו ותנו גט לאשתי ואמרו
לסופר וכמו וחתמו הן מהו שלח להו
תלא והדצר כריך תלמוד רשאי ופיק דלמחר
דלמחר שמואל הלכה כרבי יוסי דלמחר
מילי לא מימסרין לשליח הוה מצי
למספרך דבשנים אפילו ר"מ מודה דלא
מימסרין אלא ניחא ליה לאקשויי שמואל
דשמואל ועוד דהוה מצי למימר
דטעמיה דר"מ משום ביון דבעל
וקסבר שמואל דבכתובה ליכא ביון
אצל צחתימה כשיחתמו אחרים הוא
דליכא ביון דמיפסקמא מילתא צחתימה
טפי ומיניה הוה מצי למספרך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דלמחר מתנה הרי היא כנט אלא כיון
שהיה כריך להציא משמואל דהכא ה"ג
פרק מאידך דשמואל דהתם:

כ"א שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנא דלמחר
בהמפקד (ז"מ דף נ"ג). שומר דעת
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דמט
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ציד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתולה אין לו לעשות:
היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
צחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה שם:

שקול
ואם אמר לו מול לי הימנה
ואין השואל רשאי להשאיל
אפילו תניקוח של
בית וגירשה אלא בתוך
ימי שכירותה ורשאי
להשאיל ולהשכיר לכל מי
שירצה דלגבי דידיה
השוכר והשכיר ולא
לאחרים ור"ה ימי לשוכר
חנם אינו רשאי למסור
ישלחנו ביד אחר ולא
משום ביטולי גיטא אחני
ישלחו ביד אחר
גיטא לא בטול כל היכא
דמטי חפציו לידיה דבעל
בין ע"י שליח קמא בין ע"י
שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן
זו אפילו תניקוח של בית
רבן ודיעין אותה שאין לו
לאדם לעבור על דעתו של
בעל למסור פקדונו ביד
אחר א"ל אמר ר' יוחנן דמי
לא הוי נעשה כאומר לו אל
תגרשה אלא בבית וגירשה
בעליה אל תגרשה אלא
בימין וגירשה בשמאל פי
קסבר ר' יוחנן האי דתני
ישלחנו ביד אחר
מיטא ביטולי גיטא תניא

כנט וימנו הוה מצי למספרך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דלמחר מתנה הרי היא כנט אלא כיון
שהיה כריך להציא משמואל דהכא ה"ג
פרק מאידך דשמואל דהתם:
כ"א שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנא דלמחר
בהמפקד (ז"מ דף נ"ג). שומר דעת
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דמט
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ציד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתולה אין לו לעשות:
היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
צחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה שם:

כנט וימנו הוה מצי למספרך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דלמחר מתנה הרי היא כנט אלא כיון
שהיה כריך להציא משמואל דהכא ה"ג
פרק מאידך דשמואל דהתם:
כ"א שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנא דלמחר
בהמפקד (ז"מ דף נ"ג). שומר דעת
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דמט
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ציד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתולה אין לו לעשות:
היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
צחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה שם:

כנט וימנו הוה מצי למספרך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דלמחר מתנה הרי היא כנט אלא כיון
שהיה כריך להציא משמואל דהכא ה"ג
פרק מאידך דשמואל דהתם:
כ"א שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנא דלמחר
בהמפקד (ז"מ דף נ"ג). שומר דעת
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דמט
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ציד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתולה אין לו לעשות:
היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
צחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה שם:

כנט וימנו הוה מצי למספרך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דלמחר מתנה הרי היא כנט אלא כיון
שהיה כריך להציא משמואל דהכא ה"ג
פרק מאידך דשמואל דהתם:
כ"א שנה רבי אין השואל רשאי
להשאיל. אפילו לתנא דלמחר
בהמפקד (ז"מ דף נ"ג). שומר דעת
לשומר פטור שחיי מסרו לנן דמט
דאין יכול לומר לו אין רצוני שיהא
פקדוני ציד אחר נהי דלא מייחייב מ"מ
לכתולה אין לו לעשות:
היבא דנפקה לאפיה. נקט הכי
משום דמתניתין איירי
צחלה שליח הראשון ולא הגיע לעיר
שהאשה שם:

סו לא חוו ליה וכו'. כלומר לא שכיח לה
מתני' המציא גט צ"ל. שאין כריך לומר צפני נכתב ונתתם:
משלחו ציד אחר. ועושה שליח מאליו ושלח צ"ד: ואם אמר לו. בעל
לשליח: טול לי הימנה חפץ פלוני. כשתתן לה את הגט לא ישלחנו

ציד אחר: **ג' חלה סגן.** דלניס
וה"ה לכל אונסין אצל אי לא חניס לא
ישלחנו ציד אחר: אי דאמר ליה הולך.
ולא אמר ליה אתה עבדך הולך:
וא"ל מתני' ר"ש: ר"ש אפילו. לא אמר
ליה אתה הולך כי חלה נמי לא: ה"ז
משלחו כו'. ולא מפליג בין חלה ללא
חלה ועושה שליח אחר הולך לא משמע
אלא טרם שיצא גט זה לידה: איבעינא
אימא. מתני' דלמחר ליה הולך ואפ"ה
צעינן חלה דצרייתא דקתני ה"ז משלחו
והוא דחלה: ואיבעינא **אימא.** מתני'
דלמחר ליה את הולך וחלה שאני וצרייתא
דקתני לא ישלחנו בדלא חלה וכן נמי כי
תוקמא כרבין שמעון חלה שאני ור"ש
בשלא חלה: אמר לשנים סנו גט
לאשתי. ולא נתן להם גט עשאן עדים
ואע"פ שלא אמר להם אתם עמכם
כתבוהו הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו
לסופר ויכתבו דמפרש לקמן: או
לשלושה כתבו גט נו' יכתבו. הם עמכם
שהרי אמר להם כתבו אצל אמר לשלשה
תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו
ויתנו מפני שעשאן צ"ד ורשאין לעשות
שליח אלמא אין היחיד עושה שליח:
ביון דבעל. שעליו לכתוב את הגט
ואינו רוצה שידעו צו רבים שאינו יודע
לכתבו: **הכא.** גבי הולכה: **ר"ה קפיד.**
דמאי קפידא איכא: **ר"ה אמר.** התם
היינו טעמא דלא משו שליח שלא מסר
להם אלא דברים ואין צדצרים כח
להיות חוזרים ונמסרים לאחר אצל גט
דלית ביה משאח חוזר ונמסר: שליח

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי

מסנה. שאמר בעל הבית לב' עדים
כתבו שטר מתנה לפלוני אי טעמא דגט
משום ביון הוא הלא יכח למימר הכי
שהרי אין עליו לכתוב דתנן (ז"ב דף
קס"ו): והמקבל נותן את השכר הלכך
אם ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולמ"ד
מילי לא מימסרין הני נמי לא מימסרין:
אמר ריש לקיש כן שנה רבי. במשנה
זו שנה לנו רבי: אין השואל נו'. דהא
דתנן לא ישלחנו ציד אחר לא משום
צבולו של שליח דגיטא נקט לה דאם
שלח ציד אחר הגט גט דלע"ג אין
לרצונו שיהא פקדונו ציד אחר שליח
לגרש מיהא שיהא אלא הא דתנן לא
ישלחו לאשמועינן דאין השואל רשאי
להשאיל: זו אפי' סינוקוס ודיעין אותה.
השאלה לו דאין השואל רשאי להשאיל
ונמלא זו עובר על דעתו ומקניטו:
אלא. משום שליחות דגט גופיה מנא
לא ישלחו דאם שלחו ציד אחר וימנין
דגיטא נמי לא הוי גיטא ולקמן מפרש
מאי וימנין: אל פוגרש אלא **ביומן**
וגרשה בשמאל. דלא שיהא שליח להכי